

דקאמרון בשחקים

תראו תראו, מה הכל קורה בחברת התעופה הלאומית שלנו. אחם יושבים לכם בג'אמבו, מסתכלים דרך החלון וחושבים לכם: כמה שזה משעמם ואתם בכלל לא יודעים מה מתרחש מעליכם.

כאשר נפגשים בימים אלה שני עובדי אל-על, בשמיים או על הקרקע, הם רק מדברים ומדברים בסיפור הבא, והכל שואלים: מיז מתני? איך בדיוק? או בקווים כלליים מאד, והו הסיפור: במטוסי ג'אמבו, ליד המחלקה הראשונה בקומה העליונה של המטוס, יש מן כוץ שנועד למנוחת אנשי הצוות. יש בו שתי מיטות, ואנשי הצוות יכולים לשכב עליהן מאחרי וילון, כשאינם עוסקים בדברים אחרים.

אנשים, אמרתי? ומה עם הנשים? או פעם היה איש קפדן, צבאי טוהר שמו, שהיה אחראי על כל העניינים האלה, והיו לו דיעות מאוד טוריטאניות, כאלה מיושנות, הוא קבע שאסור לגברים ולנשים מאנשי הצוות להימצא בכוח זה ביחד.

אבל העולם התקדם, ואל על גם, והי אסור בוטל, וכך, באחד הימים, מצאו את עצמם בכוח של ג'אמבו ישראלי לאומי דוידית וקצין ראשון, שהודמן להם לנוח בעת ובעונה אחת. קורה, מה יש.

אבל אתם הרי יודעים שקשה לנוח ב מטוס, בגלל הרעש והכל, ומכאן לשם מצאו את עצמם השניים במיטה אחת, כשהם נחים יחד, ככה טובי-טוב. והנה, רוצה השליט שבמרומים שבדיוק או נכנס למקום הכלכלי, ומה רואת עיניו? אתם כבר יכולים לתאר לעצמכם, ומה עושה הכלכלי — שהוא ראש ה דיילים והדיילות, אם אינכם יודעים בו במקום הוא נותן אוליטימטום: או תלונה — או קומיסיון, ואיזה קומיסיון? נחשתם. אותו דבר בדיוק.

חשבה הדיילת על האלטרנטיבות, ובח רה בשניה, יתכן שהכלכלי הוא לא בדיוק אפולו, אבל זה יותר טוב מתלונה. בקיצור, יצא הקצין, ונכנס הכלכלי, והכל התנהל כשורה ובמרקז — ואז פתאום בא למקום דייל, ומה רואת עיניו, וכי? וכי?

או יכולתי להמשיך ולספר כאן שהדייל נתן אוליטימטום: או תלונה או קומיסיון, וכן הלאה וכן הלאה. אלא שלא כך קרה, ואני לא רוצה לשקר, אפילו בשביל סיפור טוב.

הדייל, בניגוד לכלכלי, לא היה בעל-תושיה. אולי בגלל זה הוא סתם דייל, והכלכלי הגיל ממנה עליו. או הדייל שומר-המוסר הגיש תלונה, וכך נסרף הסיפור בשמיים ובארץ. מה יצא מכל זה — איני יודעת, אם זה מעניין אתכם, תשאלו את הדיילת, כשתטוסו בפעם הבאה באל על.

פיתרון לחמסין

אורחי מלון גראנד-ביץ' בתל-אביב, אשר השכימו לטבילת-שחרית בבריכה שעל גג המלון, שיפשו עיניהם בתימהון. הבריכה המלאה מים היתה מלאה גם בדברים נוספים, למשל כיסאות, שול-חנות, בקבוקים ריקים ושיירי-מזון. לפי

חוגגת כניסירא חגיגה רטובה

כל הסימנים נערכה שם מסיבה עליזה ביותר. אבל בבריכה? קשה להאמין. אורחי המלון לא ידעו, כמובן, שזה בדיוק מה שהתרחש שם. בערב הקודם, מוצאי-שבת, ערך הבמאי יוסף ("פפו") מילוא מסיבה כדת-זכדין, לכבוד התוכנית המחודשת של רביעיית מועדון-התיאטרון. אורחי-הכבוד במסיבה, שנערכה בחסר תו של יענקל'ה אגמון, בעליו של מועדון-התיאטרון המחודש, היו הארבעה, שעדיין לא נס ליחם: גדעון זינגר, ראד בן שפר, יענקל'ה בן-סירא, ור שמעון בר. אל ארבעת המופלאים הציטרפו, אחרי ההצגה, ידידיהם וידידותיהם הטובים, והכל הלכו לחגוג על גגו של גראנד-ביץ', ליד הבריכה. וכך, כטוב ליר במאכל ובמשקה, מצא מי שמצא צרור בגדיים, והמסיבה הועברה למים. ואומרים שמי שלא ראה את המסיבה הרטובה הזו, לא ראה מסיבה מימיו.

נופש וחופש חד הם

כפר-הנופש הצרפתי באשקלון היה תמיד אתר-נופש פופולארי חביב על אורחים צרפתיים וישראלים גם-יחד, ולא רק בגלל המיטבח הצרפתי שלו. בעיקר היה זה בגלל האורחים עצמם, שידעו להפוך את ימי שהותם במקום לימי פורקן וחופש מחלט. השבוע, למשל, בילו בכפר-הנופש יבואן-עצים צעיר שייבא, בין השאר, בחורה מפנינגר. היבואן הסתובב בשטח כאילו שהדשא אצל השכן ירוק יותר, אבל בינינו כדאי היה לו להסתכל לפעמים גם על הדשא שלו, שהיה בכלל לא רע.

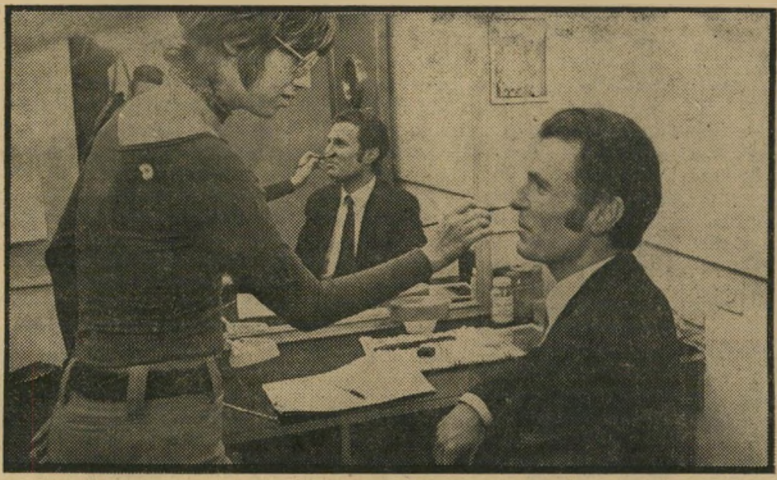
היו שם, עוד פעם למשל, שתי ספריות מתל-אביב שהסתובבו בכגדים-לא-בגדים ושיגעו את השכל לכל הרווקים במקום. היתה אחת-החדרניות מירושלים, שיחד עם חברתה המרכזית הפכה למרכז חיי-החילה של הכפר.

והיו גם שני צרפתים בני חמישים פלוס שבאו לחפש באשקלון כלות, והבטיחו טבעת-יהלום בת עשרה קאראט למאשרת שתיבחר. היתה שם פצצה בלונדית שבאה עם החבר שלה, ואחרי כמה ימים הסתבר שהיא בסד-הכל גבר שהפך מינו.

היו שם שתי נשים מבוגרות מחיפה, שהיו כאלה שנשבעו בנקיטת-הפז, כי הן באו לחפש ידידים צעירים, וגם מצאו. שלא לדבר על היהלומן הצעיר, שהיור במרץ אחרי צרפתיה חמודה, ומשלא נענתה לו — סיפר לכולם שהיא לסבית.

בצד כל אלה היו שם גם סתם אנשים טובים, שבאו לבלות חופשה אמיתית, כמו קריין-הטלוויזיה והמורה להיסטוריה אורי פירסט, שבא בחברת רעייתו המקסימה דפנה, מה שלא מנע ממנו לזכות בהערצת ההמונים. והיו גם שתי נשים בהריון: קריינית-הטלוויזיה רליה מזור בחברת בעלה המהנדס אריה לוי, והבמאית מירל מגנום בחברת בתה בת התשע-עשרה, שגוראתה רק קצת יותר צעירה מהאמא ההרה שלה.

שלא לדבר על המלצרים והמלצריות שניראו נופשים עוד יותר מכל הנופשים האחרים, והוכיחו פעם נוספת שנופש הוא מחלה מידבקת.

קריינית-טלוויזיה פירסט ומאפרת חגיגת נופש

חתונה של מגשי-זהב

אישה-עסקים הצעיר דני חסידוף היה תמיד-תמיד, מאז שזוכרים אותו, רווק מבוקש וידוע, צעיר ויפה, בנו של אלברט חסידוף, קונסול-הכבוד של פנמה בישראל ומבעלי בנק דיסקונט, בקיצור, בדיוק הרצפט הבדוק שמגשיה כל אם יהודיה טובה לבתה בהגיע זו לפירקה.

אבל אם יש כאלו בכך שעוד קיוו, צר לי לאכזב אתכם. החדשות הן שאחרי שהפסדתן את יוסי, הבן הצעיר של המיש-פחה, לטובתה של ברכה, יפהפייה בלונדינית שאביה הוא בעל דוכן למימכר-עיתונים בשוק מחנה-יהודה בירושלים, הפסדתן ה שבוע גם את דני, לטובתה של צעירה העונה לשם זהבית לוי. זהבית היא לא אחרת, אלא בת-אחי של אריה לוי, בעלה של הקריינית רליה מזור. חוץ מזה היא גם אחותה הגדולה של נערת-הזהב ציפי לוי, שהתחתנה גם היא לאחרונה, עם צעיר בשם שוקי, והעושה כעת קאריירה של דוגמנית בלונדון. לחתונה קיבל הווג הצעיר דירה במיגדלי דוד האכסלוסטי ביים, וכל אחד חופשי לתאר לעצמו בכמה אפסים מסתיים מחירה של כל דירה כזו.

אבל מתנה כמו שקיבלה הכלה החסודה מאבי החתן — זה לא מקבלת כל כלה. צריך באמת להתחתן עם איזה חסידוף בשביל לקבל מתנה שכזו. אז ככה, והנה טבעת-יהלום שאת ערכה אני לא יודעת, אבל לעומת זאת, מה שאני כן יודעת, הוא שהטבעת מבוטחת בסכום של חמישה-עשר (!) אלף דולר, וזה כבר אר מר הכל, לא?

החתונה שנערכה ביום השלישי השבוע, בחווילתה המפוארת של אחותו הבכירה של החתן, שרינה, הגשואה לעורך-הדין הירושלמי, יגאל ארנון, נאבכת על התואר חתן-נתישה. עובדה, מצד החתן בלבד הוזמנו למעלה מאלף איש, שמנא וסלתא וכל המיזמי וכולי.

מה שבטוח הוא — שהם מתחילים ברגל מיין.

דני וזהבית חסידוף חגיגת השנה

עוד אחד נמחק

איך שאנחנו מאבדות אותם, ממש אחד-אחד. עוד מעט לא יישאר אפילו רווק אחד מתקבל על הדעת ברפואה.

עוד אחד כזה שנפל ברשת הנישואין, הוא דודו מרידור, בנו של המיליונר יעקב מרידור, ואחיה של מיקה, אשתו של הזמר יגאל בשן. דודו, שהוא יורש מלכת האוניות של אביה, היה רווק עליו ומבוקש, עד שי איתרע (או התברך) מזלו, והוא נקרא לשרת במילואים בשארם-א-שייח. בשארם יצא לדודו להכיר קצינה ירושלמית חי-גנית העונה לשם יוכי כויטרן, ומה שהשארם של שארם עשה להם בלב — הלוחאי על כולנו. מה שיצא מזה כסופו של עניין הוא החונה כדת-זכדין, שנערכה בשקט בחוג המשפחה, וכך נפל סופית עוד אחד מרי שימת הרווקים המבוקשים ביותר, או מי נשאר?